

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání 12. října 2015 *t a k t o* :

Odvolání obviněného P■■■■ G■■■■ proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 3. 12. 2014 č. j. 1 T 13/2014 – 129 se podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obviněný P■■■■ G■■■■ uznán vinným, že v ■■■■

I.

dne 27.11.2013 kolem 12:15 h v ■■■■ ul. ■■■■ na ubytovně v pokoji č. ■■■■, kde byl na návštěvě u J■■■■ B■■■■, nar. ■■■■, odcizil ke škodě jmenované v době její krátkodobé nepřítomnosti na pokoji mobilní telefon zn. Samsung Galaxy S3 mini umístěný v nabíječce na nočním stolku v celkové hodnotě nejméně 6.000,-Kč,

II.

dne 5.12.2013 kolem 15:00 h ve ■■■■ ul. ■■■■ na chodbě ubytovny před pokojem č. ■■■■ vytrhl z ruky J■■■■ P■■■■, nar. ■■■■, mobilní telefon zn. Nokia N97 v hodnotě nejméně 6.000,-Kč, načež z ubytovny utekl,

takže I., II. odcizil věci v celkové hodnotě nejméně 12.000,-Kč,

a takového jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 1.12.2005 sp. zn. 9 T 64/2005 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 13.2.2006 sp. zn. 50 To 51/2006 pro trestné činy krádeže dle § 247/1 a), e) tr. zákona a loupeže dle § 234/1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 roků a 6 měsíců, který vykonal dne 18.8.2013.

Tím podle okresního soudu spáchal pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 trestního zákoníku a byl mu podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku uložena trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a pěti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obviněnému uložena povinnost, aby poškozené J■■■■ P■■■■ uhradil částku 5.500 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný P■■■■ G■■■■ ihned odvolání, a to pouze do výroku o trestu. S výrokem o vině a náhrady škody vyslovil souhlas. Nevznesl námitky proti výměře uloženého trestu, domáhal se však, aby mu byl tento trest podmíněně odložen. Poté, co byl naposledy propuštěn z výkonu trestu, seká „latinu“, a tak si myslí, že by bylo možné zamhouřit oko a uložit mu „podmínku“.

K veřejnému zasedání krajského soudu se obviněný, ač řádně a včas vyrozuměn, nedostavil, proto bylo odvolacím soudem jednáno a rozhodnuto v jeho nepřítomnosti. Státní zástupkyně, která byla naopak jednání přítomna, navrhla odvolání obviněného jako nedůvodné zamítnout.

Krajský soud v Plzni, jemuž bylo odvolání obviněného předloženo k rozhodnutí až 30.7.2015, přezkoumal z hlediska vytýkaných vad podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu napadeného rozsudku, řízení, které tomuto výroku předcházelo, přičemž dospěl k závěru, že odvolání obviněného důvodné není.

V řízení, které předcházelo napadenému výroku, nebyly zjištěny žádné podstatné vady. Byla dodržena všechna zákonná ustanovení včetně těch, která mají zabezpečit právo obviněného na obhajobu a která zajišťují řádné zjištění skutkového stavu věci. Okresní soud provedl všechny rozhodné důkazy a učinil správné skutkové i právní závěry, ostatně v daném směru nevznesl obviněný žádné námitky.

Pokud jde o napadený výrok o uložení trestu, je třeba konstatovat, že i v daném směru postupoval okresní soud v souladu se zákonem, v odůvodnění napadeného rozhodnutí své úvahy ve vztahu k ukládanému trestu podrobně vysvětlil, přičemž odvolací soud se se závěry okresního soudu ztotožňuje, proto pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Odvolací soud může podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušit napadený rozsudek jen v případě, že uložený trest je nepřiměřený. Taková situace v případě obviněného G. ■■■■ nenastala. Pomine-li se skutečnost, že obviněný je před Okresním soudem Plzeň-město ve věci sp. zn. 1 T 17/2015 stíhán pro další útoky majetkové trestné činnosti, kterých se měl dopustit v lednu a únoru 2015, je třeba zdůraznit, že obviněný je majetkovým recidivistou, přitom byl 18. 8. 2013 propuštěn z výkonu dlouhodobého trestu odnětí svobody v trvání 8 roků a 6 měsíců, který mu byl uložen za krádež a loupež, přičemž nyní projednávané trestné činnosti se dopustil hned v listopadu a prosinci téhož roku. Jen benevolencí okresního soudu nebyl vzat do vazby, neboť se mu nedařilo doručovat předvolání k soudu, a není rovněž žádný důvod k zamhouření oka, jak se obviněný domáhá. Obviněnému byl sice ukládán trest za přečin, nicméně nepřichází v úvahu použití ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, neboť vzhledem k osobě pachatele by uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby vedl řádný život.

Odvolací soud neshledal vady ani ve výroku, jímž byl obviněný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou. Trest mu byl v rámci trestní sazby od 6 měsíců do 3 let uložen ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, takže v žádném případě nejde o trest nepřiměřený. Odvolání obviněného nebylo shledáno důvodným, proto bylo zamítnuto podle § 256 trestního řádu.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím

obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 12. října 2015

JUDr. Zdeněk Jaroš, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Eva Šafářová
Vypravila: Andrea Benešová